

Jan Fischer

scénář

zpracovaly: Dominika Zikulová, Týna Bohuslavová

JAN FISCHER SE NARODIL 19. ZÁŘÍ 1942. NARODIL SE V BERLÍNĚ DO TENKRÁT NACISTICKÉHO NĚMECKA. JEHO MAMINKA BYLA ŘÍŠSKÁ NĚMKA A TATÍNEK POCHÁZEL Z MORAVY, DO KTERÉ SE POZDĚJI PŘESUNULI.

A když skončila válka prakticky a ještě to nebylo toho 8.května, tak moje rodiče se rozhodli, že v tom Berlíně nezůstanou, že otec chtěl jít zpátky na tu Moravu, sbalili jen to nejnnutnější na cesty a putovali i s tím mým bratrem malým, se mnou na jednom z vagonů.

RODINU NA MORAVĚ ČEKALY Z POČÁTKU NELEHKÉ ČASY. ZEJMÉNA PROTO, ŽE MAMINKA BYLA NĚMKA A PŘÍJEZD NA MORAVU PRO NI MUSEL BÝT TĚŽKÝ.

To okolí i ty příbuzní někteří to brali celkem, dá se říct ne negativně až tak, ale bylo možná z povídání vim mé maminky, že to bylo takový rozpačitý ze začátku že jo.

ANI VE ŠKOLE TO VŠAK JAN A JEHO SOUROZENCI NEMĚLI LEHKÉ.

Spolužáci, kteří protože věděli, že jsem byl narozenej v Německu a že maminka je němka, tak nám třeba občas vynadali do fašistů, žejo. Já jsem to dost dobře nechápal v té době že jo, proč až pozdějc.

V DOBĚ ODSUNU NĚMCŮ HROZILO, ŽE BY SE RODINA MOHLA DOKONCE ROZDĚLIT

Já jsem to moc nevnímal jako pětiletý kluk, a nějak se mě to nedotýkalo. Fakt je to, že naší rodiny se to trochu dotklo. Já s maminkou, protože já jsem byl narozenej a bratr ten Jindra, co je v Třeboni, jsme byli narozeni v Německu, tak podle toho, podle tý nějaký výzvy, tak jsme měli být ta rodina roztržená. Otec nakonec si sehnal nějakýho advokáta, protože byl antifašista a pracoval v tom odboji, tak vlastně nakonec to dopadlo dobře. Mohli jsme zůstat, tak nás se to nedotklo.

NĚMECKÁ NÁRODNOST PANA FISCHERA OVLIVNILA I JEHO BUDOUCÍ VZDĚLÁNÍ.

Účastnil jsem se celodenních přijímaček, čekal jsem, až za čtrnáct dní přišlo, že nejsem přijatej pro větší počet. Až pozdějc jsem

zjistil, že jim vadilo, maminka německý národnosti, já narozenej v Německu.

JAN FISCHER PATŘÍ DO CÍRKVE ADVENTISTŮ, VE KTERÉ PLATÍ RŮZNÁ PRAVIDLA, NAPŘÍKLAD V SOBOTU SE ZÁSADNĚ NEPRACUJE. NA VOJNĚ TO VŠAK TAKHLE NEFUNGOVALO.

A TAK JAN POMOHL V TOMTO VOJÍNOVI STEJNÉ VÍRY.

Měl jsem v sobotu službu dozorčího a najednou ten můj pomocník přiběhl a říká: "Honzo, prosim tě, tady ten voják nechce uklízet." A on říká, já mu říkám: "A co takhle klubovna?" a on ani to ne, já v sobotu nepracuju. Mně to došlo, mně to zaplo, ale já jsem se neprozradil, že to vím. O

tý sobotě. Já říkám: "Budete utírat prach." a on se na to tak podíval a říkal: "Ale tady nikde prach není." A já říkám: " Právě proto."

PRO JANA JE VÍRA A PŘÍSLUŠNOST K CÍRKVI VELMI DŮLEŽITÁ, A POMOHL MU VYROVNAT SE SE ZTRÁTOU MNOHO BLÍZKÝCH OSOB. DOKÁZAL BY SI ALE BEZ CÍRKVE PŘEDSTAVIT ŽIVOT?

Kdyby se i církev zakázala jo, nebo cokoliv se stalo, tak bych možná, možná, že bych i bez té církve mohl být. Ale tvrdím jednu věc, že bez pána Boha už ne.

JANA FISCHERA V ŽIVOTĚ POTKALY NELEHKÉ VĚCI, ALE I PŘESTO ZŮSTAL DOBRÝM ČLOVĚKEM.

Chci říct ale, i v Bibli se ukazuje na to, že špatné věci se stávají i dobrým lidem.